

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу  
координації європейської та  
євроатлантичної інтеграції  
Секретаріату Кабінету Міністрів України  
(найменування посади)

  
\_\_\_\_\_  
(підпис)

О.В. Генчев  
(ініціали та прізвище)

26 травня 2021 р.

2003F0577 — UA — 02.08.2003 — 000.001

**Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної  
відповідальності за його зміст**

► В

**РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2003/577/ЮВС**

**від 22 липня 2003 року**

про виконання в Європейському Союзі рішень про заморожування власності або доказів  
(ОВ L 196, 02.08.2003, с. 45)

Із виправленнями, внесеними:

► С1

Виправленням, ОВ L 374, 27.12.2006, с. 20 (03F0/77R)

▼ В

**РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2003/577/ЮВС**

**від 22 липня 2003 року**

про виконання в Європейському Союзі рішень про заморожування власності або доказів

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про Європейський Союз, зокрема його статтю 31(a) і статтю 34(2)(b),

Беручи до уваги ініціативу Французької Республіки, Королівства Швеція та Королівства Бельгія ( <sup>1</sup> ),

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ( <sup>2</sup> ),

Оскільки:

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

► В

### РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2003/577/ЮВС

від 22 липня 2003 року

про виконання в Європейському Союзі рішень про заморожування власності або доказів

(ОВ L 196, 02.08.2003, с. 45)

Із виправленнями, внесеними:

► С1

Виправленням, ОВ L 374, 27.12.2006, с. 20 (03F0/77R)

▼ В

### РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2003/577/ЮВС

від 22 липня 2003 року

про виконання в Європейському Союзі рішень про заморожування власності або доказів

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про Європейський Союз, зокрема його статтю 31(a) і статтю 34(2)(b),

Беручи до уваги ініціативу Французької Республіки, Королівства Швеція та Королівства Бельгія ( <sup>1</sup> ),

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ( <sup>2</sup> ),

Оскільки:

- (1) На засіданні в Тампере 15 та 16 жовтня 1999 року Європейська Рада підтримала принцип взаємного визнання, який має стати основою судової співпраці як у цивільних, так і в кримінальних справах в Союзі.
- (2) Принцип взаємного визнання також має застосовуватися до досудових наказів, зокрема до тих, які дають змогу компетентним судовим органам оперативно забезпечувати докази та арештовувати рухоме майно.
- (3) 29 листопада 2000 року Рада, відповідно до висновків в Тампере, ухвалила програму заходів щодо впровадження принципу взаємного визнання у кримінальних справах, із наданням першочергового пріоритету (заходи 6 і 7) прийняттю інструменту, що застосовує принцип взаємного визнання до заморожування доказів і власності.
- (4) Співпраця між державами-членами, яка базується на принципі взаємного визнання та негайного виконання судових рішень, передбачає впевненість в тому, що рішення, які підлягають визнанню та виконанню, завжди ухвалюватимуться відповідно до принципів законності, субсидіарності та пропорційності.
- (5) Права, надані сторонам або bona fide заінтересованим третім сторонам, мають бути збережені.
- (6) Це Рамкове рішення поважає фундаментальні права і дотримується принципів, визнаних статтею 6 Договору та відображених у Хартії фундаментальних прав Європейського Союзу, зокрема в її главі VI. Ніщо в цьому Рамковому рішенні не має тлумачитися як заборона відмови в заморожуванні власності, щодо якої було видано наказ про заморожування, якщо є підстави вважати з огляду на

об'єктивні чинники, що наказ про заморожування було видано з метою переслідування або покарання особи через її стать, расову приналежність, віросповідання, етнічне походження, громадянство, мову, політичні погляди чи сексуальну орієнтацію або що становище такої особи може зазнати шкоди з будь-якої з цих причин.

Це Рамкове рішення не перешкоджає будь-якій державі-члену застосовувати свої конституційні норми належного судочинства, свободи об'єднань, свободи преси та свободи вияву поглядів в інших засобах масової інформації,

УХВАЛИЛА ЦЕ РАМКОВЕ РІШЕННЯ:

## РОЗДІЛ I СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

### *Стаття 1*

#### **Ціль**

Ціллю цього Рамкового рішення є встановлення правил, згідно з якими держава-член визнає та виконує на своїй території наказ про заморожування, виданий судовим органом іншої держави-члена в рамках кримінального провадження. Воно не призводить до зміни зобов'язання щодо дотримання фундаментальних прав і фундаментальних правових принципів, закріплених у статті 6 Договору.

### *Стаття 2*

#### **Терміни та означення**

Для цілей цього Рамкового рішення:

- (a) «держава, що видає наказ» означає державу-член, в якій судовий орган, визначений національним правом держави, що видає наказ, видав, затвердив або в будь-який інший спосіб підтвердив наказ про заморожування в рамках кримінального провадження;
- (b) «держава, що виконує наказ» означає державу-член, на території якої розташована власність або доказ;

#### **▼ C1**

- (c) «наказ про заморожування» означає будь-який інструмент, ухвалений компетентним судовим органом держави, що видає наказ, з метою тимчасового запобігання знищенню, перетворенню, переміщенню, передаванню або розпорядженню власністю, яка може бути предметом конфіскації або доказом;

#### **▼ B**

- (d) «власність» включає власність будь-якого виду, матеріальну власність чи власність, виражену в правах, рухоме чи нерухоме майно та правові документи або документи, які підтверджують право на таку власність чи частку в ній, яку компетентний судовий орган держави, що видає наказ, вважає:
  - доходами, одержаними від злочину, вказаного в статті 3, або еквівалентом повної чи часткової вартості таких доходів, або
  - засобами або об'єктами такого злочину;
- (e) «докази» означає об'єкти, документи або дані, які можуть бути надані як доказ у кримінальному провадженні щодо злочину, вказаного в статті 3.

### *Стаття 3*

#### **Злочини**

1. Це Рамкове рішення застосовують до наказів про заморожування для цілей:

- (a) забезпечення доказів, або
- (b) подальшої конфіскації власності.

2. Наведені нижче злочини, як вони визначені правом держави, що видає наказ, та якщо вони караються у державі, що видає наказ, позбавленням волі на строк не менше трьох років, не підлягають перевірці на предмет подвійної злочинності діяння:

- участь у злочинній організації,
- тероризм,
- торгівля людьми,
- сексуальна експлуатація дітей і дитяча порнографія,
- незаконний обіг наркотичних засобів і психотропних речовин,
- незаконна торгівля зброєю, боєприпасами і вибуховими речовинами,
- корупція,
- шахрайство, в тому числі шахрайство, що зачіпає фінансові інтереси Європейських Співтовариств у розумінні Конвенції від 26 липня 1995 року про захист фінансових інтересів Європейських Співтовариств,
- відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом,
- підроблення грошей, у тому числі євро,
- злочини, пов'язані з комп'ютерними технологіями,
- екологічні злочини, в тому числі незаконна торгівля тваринами таких видів, що перебувають під загрозою вимирання, а також рослинами таких видів і сортів, що перебувають під загрозою знищення,
- сприяння незаконному в'їзду та проживанню,
- вбивство, завдання тяжких тілесних ушкоджень,
- незаконна торгівля людськими органами та тканинами,
- викрадення, незаконне позбавлення волі та захоплення заручників,
- расизм та ксенофобія,
- організоване або збройне пограбування,
- незаконна торгівля культурними цінностями, в тому числі антикваріатом і витворами мистецтва,
- оманливі дії,
- рекет і вимагання,
- виготовлення контрафактної та піратської продукції,
- підроблення адміністративних документів і торгівля ними,
- підроблення платіжних засобів,
- незаконна торгівля гормональними речовинами та іншими стимуляторами росту,
- незаконна торгівля ядерними або радіоактивними матеріалами,
- торгівля викраденими транспортними засобами,
- згвалтування,
- підпал,
- злочини, що підпадають під юрисдикцію Міжнародного кримінального трибуналу,
- незаконне захоплення повітряних/морських суден,

— саботаж.

3. Рада може в будь-який час ухвалити рішення, діючи одностайно після проведення консультацій із Європейським Парламентом за обставин, викладених у статті 39 (1) Договору, про доповнення наведеного у параграфі 2 списку іншими категоріями злочинів. Беручи до уваги звіт, поданий Комісією відповідно до статті 14 цього Рамкового рішення, Рада розглядає необхідність розширення або внесення змін до цього списку.

4. У випадках, не вказаних у параграфі 2, держава, що виконує наказ, може визнавати й виконувати наказ про заморожування, виданий для цілей, зазначених у параграфі 1(a), за умови, що дії, щодо яких було видано наказ, є злочином згідно з правом такої держави, незалежно від складу або визначення такого злочину в системі права держави, що видає наказ.

У випадках, не вказаних у параграфі 2, держава, що виконує наказ, може визнавати й виконувати наказ про заморожування, виданий для цілей, зазначених у параграфі 1(b), за умови, що дії, щодо яких було видано наказ, є злочином, який згідно з правом такої держави дозволяє заморожування, незалежно від складу або визначення такого злочину в системі права держави, що видає наказ.

## РОЗДІЛ II

### ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ НАКАЗІВ ПРО ЗАМОРОЖУВАННЯ ВЛАСНОСТІ

#### Стаття 4

##### Передавання наказів про заморожування

1. Наказ про заморожування у розумінні цього Рамкового рішення разом із довідкою, зазначеною в статті 9, безпосередньо передається судовим органом, який його видав, до компетентного судового органу для виконання будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження за умов, які дозволять державі, що виконує наказ, встановити автентичність.

2. Велика Британія та Ірландія відповідно можуть до дати, вказаної в статті 14(1), заявити у декларації про те, що наказ про заморожування повинен надсилатися разом із довідкою центральному органу або органам, визначеним у декларації. Будь-яка така декларація може бути змінена наступною декларацією або скасована в будь-який час. Будь-яка декларація або документ про її скасування передається на зберігання до Генерального секретаріату Ради та про неї повідомляється Комісію. Ці держави-члени можуть у будь-який час після наступною декларацією обмежити сферу дії такої декларації з метою надання більшої сили положенням параграфу 1. Вони можуть зробити так після набуття чинності положень про взаємну допомогу Конвенції, що імплементує Шенгенську угоду.

3. Якщо компетентний судовий виконавчий орган невідомий, судовий орган держави, що видає наказ, здійснює всі необхідні запити, у тому числі через контактні пункти Європейської судової мережі ( <sup>3</sup> ), з метою отримання інформації від держави, що виконує наказ.

4. Якщо судовий орган держави, що виконує наказ про заморожування, не має юрисдикції визнати його та вжити необхідних заходів для його виконання, він *ex officio* передає наказ про заморожування до компетентного судового органу для виконання та інформує про це судовий орган держави, що видала такий наказ.

#### Стаття 5

##### Визнання та негайне виконання

1. Компетентні судові органи держави, що виконує наказ, без подальших формальностей визнають наказ про заморожування, переданий відповідно до статті 4, і вживають таких самих заходів, необхідних для його негайного виконання, як і для виконання наказу про заморожування, виданого органом держави, що виконує наказ, якщо такий орган не вирішить застосувати одну з підстав для невизнання або невиконання, передбачених у статті 7, або одну з підстав для відстрочення, передбачених у статті 8.

У разі необхідності забезпечення дійсності вилученого доказу та за умови, що такі формальності та процедури не суперечать фундаментальним принципам держави, що виконує наказ, судовий орган держави, що виконує наказ, також дотримується формальностей та процедур виконання наказу про заморожування, чітко зазначених компетентним судовим органом держави, що видає наказ.

Звіт про виконання наказу про заморожування негайно передається до компетентного органу держави, що видає наказ, будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження.

2. Будь-які додаткові примусові заходи, необхідність у здійсненні яких може виникнути з наказу про заморожування, вживаються відповідно до застосовних процедурних правил держави, що виконує наказ.

3. Компетентні судові органи держави, що виконує наказ, приймають рішення по наказу про заморожування та повідомляють про таке рішення в максимально стислий строк та, якщо це практично можливо, протягом 24 годин з моменту отримання наказу про заморожування.

## Стаття 6

### Тривалість заморожування

1. Власність залишається замороженою в державі, що виконує наказ, до моменту отримання такою державою остаточної відповіді на будь-який запит, поданий відповідно до статті 10(1)(a) або (b).

2. Однак, після консультацій з державою, що видає наказ, держава, що виконує наказ, може відповідно до свого національного права та практики встановити відповідні умови з огляду на обставини справи, щоб обмежити строк, на який власність буде заморожена. Якщо відповідно до таких умов передбачене скасування такого заходу, вона інформує державу, що видає наказ, і надає їй можливість подати свої коментарі.

3. Судові органи держави, що видає наказ, негайно повідомляють судові органи держави, що виконує наказ, про скасування наказу про заморожування. За таких обставин держава, що виконує наказ, несе відповідальність за якнайшвидше скасування відповідного заходу.

## Стаття 7

### Підстави для невизнання або невиконання

1. Компетентні судові органи держави, що виконує наказ, можуть відмовити у визнанні або виконанні наказу про заморожування, тільки якщо:

- (a) довідка, передбачена статтею 9, не видана, є неповною або явно не відповідає наказу про заморожування;
- (b) правом держави, що виконує наказ, передбачено імунітет або привілеї, що унеможлиблює виконання наказу про заморожування;
- (c) з інформації в довідці чітко зрозуміло, що надання судової допомоги відповідно до статті 10 за правопорушення, щодо якого було винесено наказ про заморожування, може порушити принцип *ne bis in idem*;
- (d) в одному з випадків, зазначених у статті 3(4), діяння, щодо якого видано наказ про заморожування, не є злочином згідно з правом держави, що виконує наказ, однак щодо податків чи зборів, митних і валютних правил не допускається відмова у виконанні наказу про заморожування на тій підставі, що право держави, що виконує наказ, не встановлює аналогічного податку чи збору або не містить аналогічних правил стосовно податків, зборів, митної та валютної діяльності, що передбачені правом держави, що видає наказ.

2. У випадку параграфу 1(a), компетентний судовий орган може:

- (a) встановити кінцевий термін його представлення, завершення чи виправлення; або
- (b) прийняти рівноцінний документ; або
- (c) звільнити судовий орган, який видає наказ, від вимоги, якщо він вважає, що надана інформація є достатньою.

3. Будь-яке рішення про відмову у визнанні або виконанні повинно бути ухвалено та негайно повідомлено компетентним судовим органам держави, що видає наказ, будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження.

4. Якщо на практиці неможливо виконати наказ про заморожування навіть після консультацій з державою, що видає наказ, з тієї причини, що власність або докази зникли, були знищені, не можуть бути знайдені в місці, зазначеному в довідці, або місцезнаходження власності або доказів не було зазначено достатньо точно, необхідно негайно повідомити про це компетентні судові органи держави, що видає наказ.

#### *Стаття 8*

##### **Підстави для відстрочення виконання**

1. Компетентний судовий орган держави, що виконує наказ, може відтермінувати виконання наказу про заморожування, який було передано відповідно до статті 4:

- (a) якщо його виконання може зашкодити поточному кримінальному розслідуванню, допоки це вважатиметься виправданим;
- (b) якщо зазначена власність або докази вже підпадали під наказ про заморожування в кримінальному провадженні — до моменту скасування наказу про заморожування;
- (c) якщо наказ стосується заморожування власності в кримінальному провадженні з метою її подальшої конфіскації, така власність вже підпадає під наказ в рамках іншого провадження в державі, що виконує наказ, до моменту скасування наказу про заморожування. Однак, цей пункт застосовується лише тоді, коли такий наказ має пріоритет перед подальшими національними наказами про заморожування у кримінальному провадженні відповідно до національного права.

2. Звіт про відстрочення виконання наказу про заморожування, включно з підставами для відстрочення і, за можливості, очікуваною тривалістю такого відстрочення, негайно передається компетентному органу держави, що видає наказ, будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження.

3. У разі зникнення підстав для відстрочення, компетентний судовий орган держави, що виконує наказ, негайно вживає заходів, необхідних для виконання наказу про заморожування, та інформує про це компетентний орган держави, що видає наказ, будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження.

4. Компетентний судовий орган держави, що виконує наказ, інформує компетентний орган держави, що видає наказ, про будь-який запобіжний захід, який може бути застосовано до зазначеної власності.

#### *Стаття 9*

##### **Довідка**

1. Довідка, стандартна форма якої наведена в додатку, підписується, а її зміст засвідчується як достовірний компетентним судовим органом держави, що видає наказ і призначає цей захід.

2. Довідка повинна бути перекладена офіційною мовою або однією з офіційних мов держави, що виконує наказ.

3. Під час ухвалення цього Рамкового рішення або пізніше будь-яка держава-член може заявити в декларації, переданій на зберігання до Генерального секретаріату Ради, що вона прийме переклад однією або декількома іншими офіційними мовами установ Європейських Співтовариств.

#### *Стаття 10*

##### **Подальші дії стосовно замороженої власності**

1. Передавання, про яке йдеться у статті 4, повинне:

- (a) супроводжуватися запитом на передавання доказів державі, що видає наказ;  
або

(b) супроводжуватися запитом на конфіскацію, що вимагає виконання наказу про конфіскацію в державі, що видає наказ, або здійснення конфіскації в державі, що виконує наказ, і подальшим виконанням будь-якого такого наказу;

або

(c) містити в довідці вказівку, що власність залишається у державі, що видає наказ, до отримання запиту, зазначеного в пунктах (a) або (b). Держава, що видає наказ, вказує у довідці (очікувану) дату подання такого запиту. Застосовується стаття 6(2).

2. Запити, зазначені у параграфі 1(a) та (b), подаються державою, що видає наказ, і опрацьовуються державою, що виконує наказ, відповідно до правил взаємної допомоги у кримінальних справах і правил міжнародної співпраці щодо конфіскації.

3. Однак, як відступ від правил взаємної допомоги, зазначених у параграфі 2, держава, що виконує наказ, не може відмовити в задоволенні запитів, зазначених у параграфі 1(a), на підставах відсутності подвійної злочинності діяння, якщо запити стосуються злочинів, вказаних у статті 3(2), і такі злочини караються в державі, що видає наказ, позбавленням волі на строк не менше трьох років.

## *Стаття 11*

### **Засоби правового захисту**

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення будь-якої заінтересованої сторони, в тому числі bona fide третіх сторін, засобами правового захисту, які не призупиняють виконання наказу про заморожування відповідно до статті 5, з метою збереження їх законних інтересів; позов повинен бути поданий до суду держави, що видає наказ, або держави, що виконує наказ, відповідно до національного права кожної з них.

2. Суттєві підстави для видання наказу про заморожування можуть бути оскаржені тільки в суді держави, що видає наказ.

3. У разі подання позову до суду держави, що виконує наказ, компетентний судовий орган держави, що видає наказ, повинен бути поінформований про такий позов, а також про підстави позову, щоб він міг надати аргументи, які вважає необхідними. Він повинен бути поінформований про результат розгляду позову.

4. Держави, які видають і виконують наказ, вживають заходів, необхідних для сприяння здійсненню права подавати позов, зазначений у параграфі 1, зокрема шляхом надання відповідної інформації заінтересованим сторонам.

5. Держава, що видає наказ, забезпечує, щоб будь-які терміни для подання позову, зазначеного в параграфі 1, застосовувалися таким чином, щоб гарантувати можливість використання ефективного засобу правового захисту заінтересованими сторонами.

## *Стаття 12*

### **Відшкодування**

1. Без обмеження статті 11(2), коли держава, що виконує наказ, відповідно до свого права несе відповідальність за шкоду, завдану одній зі сторін, зазначених у статті 11, виконанням наказу про заморожування, переданого їй відповідно до статті 4, держава, що видає наказ, відшкодовує державі, що виконує наказ, будь-які кошти, сплачені за збитки внаслідок такої відповідальності зазначеної сторони, за винятком випадків, коли шкода або будь-яка її частина обумовлена винятково поведінкою держави, що виконує наказ.

2. Параграф 1 не обмежує національне право держав-членів стосовно позовів фізичних або юридичних осіб щодо відшкодування шкоди.

РОЗДІЛ III  
**ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ**

*Стаття 13*

**Територіальне застосування**

Це Рамкове рішення застосовується до Гібралтару.

*Стаття 14*

**Імплементация**

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення дотримання положень цього Рамкового рішення до 2 серпня 2005 року.
2. Держави-члени передають до Генерального секретаріату Ради і до Комісії текст положень, які транспонують у їхнє національне право зобов'язання, що виникають із цього Рамкового рішення. На основі звіту, підготовленого на основі такої інформації, та письмового звіту Комісії, Рада оцінює до 2 серпня 2006 року, якою мірою держави-члени дотримувалися положень цього Рамкового рішення.
3. Генеральний секретаріат Ради повідомляє держави-члени та Комісію про декларації, отримані відповідно до статті 9(3).

*Стаття 15*

**Набуття чинності**

Це Рамкове рішення набуває чинності в день його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

---

*ДОДАТОК*

**ДОВІДКА, ЗАЗНАЧЕНА В СТАТТІ 9**

(a) Судовий орган, що видав наказ про заморожування:

Офіційне  
найменування: .....

Ім'я його представника: .....

Займана посада  
(звання/ранг): .....

Реєстраційний  
номер справи: .....

Адреса: .....

Тел.: (код країни) (код регіону/міста) (...)

Факс: (код країни) (код регіону/міста) (...)

Електронна  
адреса: .....

Мови спілкування з судовим органом, що видає наказ про заморожування

Контактні дані (у тому числі мови спілкування з контактною особою (особами) в разі потреби отримання додаткової інформації про виконання наказу або проведення необхідних практичних заходів з передачі доказів (якщо застосовно):

(b) Орган, що виконує наказ про заморожування, в державі, що видає такий наказ

Офіційне найменування: .....

Ім'я його представника: .....

Займана посада  
(звання/ранг): .....

Реєстраційний  
номер справи: .....

Адреса: .....

Тел.: (код країни) (код регіону/міста) (...)

Факс: (код країни) (код регіону/міста) (...)

Електронна  
адреса: .....

Мови спілкування з органом, який відповідає за виконання наказу

Контактні дані (у тому числі мови спілкування з контактною особою (особами) в разі потреби отримання додаткової інформації про виконання наказу або проведення необхідних практичних заходів з передачі доказів (якщо застосовно):

- (c) У разі заповнення пунктів (a) і (b), цей пункт необхідно заповнити, щоб вказати до якого з/або обох цих двох органів слід звернутися: .....
- Орган, зазначений у пункті (a)
  - Орган, зазначений у пункті (b)

- (d) У разі призначення центрального органу відповідальним за передавання та адміністративне отримання наказів про заморожування (застосовується лише до Ірландії та Великої Британії):

Найменування центрального органу: .....

Контактна особа, якщо застосовно (звання/ранг та ім'я): .....

Адреса: .....

Реєстраційний номер справи .....

Тел.: (код країни) (код регіону/міста) (...)

Факс: (код країни) (код регіону/міста) (...)

Електронна адреса: .....

- (e) Наказ про заморожування:

1. Дата та, якщо застосовно, реєстраційний номер
2. Зазначення цілі наказу
  - 2.1. Подальша конфіскація
  - 2.2. Забезпечення доказів
3. Опис формальностей та процедур, яких слід дотримуватися під час виконання наказу про заморожування доказів (якщо застосовно)

- (f) Інформація щодо власності або доказів у державі, що виконує наказ, на яку поширюється наказ про заморожування:

Опис та розташування власності або доказів:

1. (a) Точний опис власності та, якщо застосовано, максимальна сума стягнення (якщо ця максимальна сума зазначена в наказі щодо вартості доходів)  
(b) Точний опис доказів
2. Точне розташування власності або доказів (якщо невідомо, зазначити останнє відоме розташування)
3. Сторона, яка зберігає власність або докази, або відомий бенефіціарний власник власності або доказів, якщо він відрізняється від особи, підозрюваної у вчиненні злочину або засудженої за злочин (якщо застосовується відповідно до національного права держави, що видає наказ)  
.....  
.....

(g) Інформація про особисті дані (1) фізичної або (2) юридичної особи чи осіб, підозрюваних у вчиненні злочину або засуджених за злочин (якщо застосовується відповідно до національного права держави, що видає наказ) або/та особи чи осіб, щодо яких видано наказ про заморожування (якщо застосовно):

1. Фізичні особи

Прізвище: .....

Ім'я (імена): .....

Дівоче (попереднє) прізвище, якщо є: .....

Псевдоніми, якщо є: .....

Стать: .....

Громадянство: .....

Дата народження: .....

Місце народження: .....

Місце проживання та/або відома адреса, якщо невідомо, вказати останню відому адресу: .....

Мова або мови, які розуміє особа (якщо відомо): .....

2. Юридичні особи

Найменування: .....

Організаційно-правова форма юридичної особи: .....

Реєстраційний номер: .....

Зареєстроване місце розташування: .....

(h) Дія, яку повинна вжити держава, що виконує наказ, після виконання наказу про заморожування

Конфіскація

1.1. Власність повинна зберігатися у державі, що виконує наказ, з метою подальшої конфіскації власності

1.1.1. Див. долучений запит щодо виконання наказу про конфіскацію державою, що видає наказ на ..... (дата)

1.1.2. Див. долучений запит щодо здійснення конфіскації державою, що виконує наказ, і подальшого виконання такого наказу

1.1.3. Очікувана дата подання запиту, зазначеного в пункті 1.1.1 або 1.1.2 або

Забезпечення доказів

2.1. Власність передається державі, що видає наказ, як доказ

2.1.1. Див. долучений запит щодо передачі або

2.2. Власність повинна зберігатися у державі, що виконує наказ, з метою подальшого використання як доказу державою, що видає наказ

2.2.2. Очікувана дата подання запиту, зазначеного в пункті 2.1.1 .....

(i) Злочини:

Опис відповідних підстав для наказу про заморожування та стислий виклад фактів, відомих судовому органу, що видає наказ про заморожування та довідку:



(j) Засоби правового захисту від наказів про заморожування для заінтересованих сторін, в тому числі bona fide третіх сторін, наявні в державі, що видає наказ:  
Опис наявних засобів правового захисту, в тому числі дій, яких необхідно вжити  
Суд, до якого можна подати позов  
Інформація щодо осіб, які можуть подати позов  
Термін подання позову  
Орган держави, що видає наказ, що може надати додаткову інформацію про процедури подання оскаржень в державі, що видає наказ, та про доступність правової допомоги та перекладу:  
Найменування  
Контактна особа (якщо застосовно): .....  
Адреса: .....  
Тел.: (код країни) (код регіону/міста) (...) .....  
Факс: (код країни) (код регіону/міста) (...) .....  
Електронна  
адреса: .....

(k) Інші обставини, що стосуються справи (необов'язкова інформація):  
.....  
.....  
.....

(l) Текст наказу про заморожування додається до довідки.  
Підпис судового органу, що видав наказ, та/або його представника, що підтверджує точність змісту довідки:  
.....  
Найменування: .....  
Займана посада  
(звання/ранг): .....  
Дата: .....  
Офіційна печатка (якщо є)

(<sup>1</sup>) ОВ С 75, 07.03.2001, с. 3.  
(<sup>2</sup>) Висновок, наданий 11 червня 2002 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).  
(<sup>3</sup>) Спільні дії Ради 98/428/ЮВС від 29 червня 1998 року про створення Європейської судової мережі (ОВ L 191, 07.07.1998, с. 4).